

«Uavhengig og riksdekkende venstreorgan for frisinn og framskrittvennlig politikk i nasjonalt, sosialt og økonomisk henseende.»

Grunnlagt 1869 av Hagbard Emanuel Berner

ANSVARLIG REDAKTØR /
ADMINISTRERENDE DIREKTØR:
JOHN ARNE MARKUSSEN
jam@dagbladet.no

Et svar på rop om hjelp

Mediemangfoldsutvalget la i går fram sin etterlengtede rapport. Utvalgsleder Knut Olav Åmås, til daglig direktør i stiftelsen og ytringsfrihetsorganisasjonen Fritt Ord, la ingenting imellom da han skisserte opp rammene for rapporten: De redaktørstyrte mediene kan fortsatt spille en avgjørende rolle i det norske samfunnet, men det haster. Det må et taktskifte til i mediepolitikken for å bevare bredden og styrken i det norske medietilbudet.

Under arbeidet med rapporten har det vokst fram en stigende følelse av alvor. De redaktørstyrte mediene er ikke bare under økonomisk press på grunn av sviktende forretningsmodeller og nye brukervaner. Mediene er også under press på grunn av til dels lav tillit i befolkningen, og en debatt om falske nyheter som blir sett på som et stort problem i internasjonal nyhetsformidling. I en slik tid blir det klart hva mediepolitikk faktisk dreier seg om. Mediepolitikk er demokratipolitikk, som Åmås sa i sin presentasjon.

En slik saftig innledning måtte til for å rettferdiggjøre volumet og lengden på ønskelista utvalget har laget. Det er ikke småtterier det er snakk om. Totalt vil de nye forslagene beløpe seg til mellom 700 og 800 millioner kroner årlig ekstra i tiltak til norske medier, utover de om lag 8,5 milliardene som allerede ligger i dagens ordninger. Slike summer er vanskelig å be om når tidens melodi er at veksten i offentlige utgifter må bremse i takt med fallende oljeinntekter og stigende utgifter til pensjoner og helse. For dem som har fulgt utviklingen de siste åra, er det likevel åpenbart at det er nødvendig med en radikal omlegging av norsk mediepolitikk. Kuttene i norske redaksjoner har vært formidable. Ifølge Klassekampen har de største mediebedriftene vedtatt eller gjennomført kostnadsuttak på nærmere én milliard kroner og 382 årsverk bare i 2016.

På ett punkt svikter utvalget: det er lite forslag til prioritering eller inndekning. Denne tilnærmingen har selvsagt også en annen verdi: politikerne har fått en smørbrødsliste med gode tiltak de kan velge fra. En riktig prioritering vil etter vår mening være å satse på de ordningene som treffer bredt. Fritak for arbeidsgiveravgift for nyhetsmedier i en tidsavgrenset periode på fire år, kan være en slik modell. Det er en ordning som ivaretar avstanden til bevilgende myndigheter, og vil være frie midler der mediene selv kan prioritere. Det kan styrke redaksjonell kraft og finansiere innovasjon. De som bruker pengene klokest vil stå best rustet til å leve godt videre i den nye medievirkeligheten.

Ufrivillig til USA

Ben Carson, boligminister i Trump-administrasjonen, har omtalt slavene i USA som «immigranter».

Synd for dem at Trump ikke satt ved makten da og kunne nekte dem innreise.

MEDIEUTREDER:
Utvalgsleder Knut Olav Åmås.

STRATEGISK: Sylvi Listhaug (Frp) med korset på under Arendalsuka 2016. FOTO: ØISTEIN NORUM MONSEN

Listhaugs metode

Fokus på faktafeil tilslører sannheten.

SIGNALER

AKSEL BRAANEN STERRI
ast@dagbladet.no

ETTER AT Sven Egil Omdal anklaget statsråd Sylvi Listhaug på Facebook for å bruke det kristne korset strategisk i rollen som innvandrings- og integreringsminister, svarte Listhaug umiddelbart. «Dette er det mest nedrige angrepet jeg noensinne har sett!» Hun beskyldte Omdal for å «spre falske nyheter, oppkonstruert for å framstille [hende] fæl og kynisk». Dette var heller ingen tilfeldig feil. «[Journalistene] har en agenda, og den er å ta høyresiden. De har ikke standarder, de bryr seg ikke om fakta.» Ikke overraskende «eksploerte både kommentarfeltet, mailboksen og messenger av rasende karakteristikk», hos Omdal etter Listhaugs innlegg, slik han beskriver det selv.

EN SKULLE forvente at både so-

siale og tradisjonelle medier var fulle av reaksjoner på at Listhaug og hennes sekundant, Espen Teigen, legger opp til regelrett hets og mistillit mot journalister. Men nei. På Facebook skriver Kjetil Rolness at «alle høyresidens anklager mot venstrevridde medier, fake news og nedrige metoder er bekreftet og oppsummert i eksredaktørens mislykkede 'gravesak'».

FEILEN OMDAL hadde gjort var å være litt for rask da han gikk gjennom databasen Scanpix for å teste hypotesen om at Listhaug brukte korset strategisk. Han fant ingen bilder mellom 2001 og 2015 hvor hun brukte korset. Etter hun ble innvandringsminister i 2015 florerte det imidlertid med bilder av henne med kors. Men sannheten var at det fantes noen bilder av Listhaug med kors før 2015, spesielt om en brukte den større databasen som ikke er åpen for allmennheten. Minst 25, skal vi tro VG.

GARD MICHAELSEN gikk i samme grøft som Rolness på Medier24. Han mente Listhaug «nær sagt med rette, [kunne] rope ut på Facebook om 'falske nyheter og

venstrevridde medier'». Forsannhetskrigerne hjalp det ikke at Omdal kom med en retting. Han hadde tatt feil!

DET ER SELVFØLGELIG en uting å ta feil, men vi er nødt til å skille skitt fra kanel. Vi er ute etter sannheten, ikke om metoden som blir brukt er feilfri eller gjennomføringen er perfekt. Michaelsen viser at han ikke forstår poenget når han sier at det er uvesentlig å finne ut om Omdal har rett. Han mener hovedpoenget er at «Omdals faktagrunnlag var helt galt.» Men vi lurer ikke på om Listhaug aldri hadde brukt kors før 2015, men om hun nå bruker det systematisk. Og selv ikke Listhaug betviler det. Hun er bare uenig i at det er strategisk. Hun gjør det nemlig for å få styrke til å stå i stormen. Når det blir viktigere å ta Omdal for faktafeil enn å vurdere om han har rett, har man i realiteten kjøpt maktas forklaring med hud og hår. Framfor å finne ut om det er Listhaug eller Omdal som har rett, blir Michaelsen, Rolness & co. nyttige redskaper for Listhaug og Teigen, som forsøker å gjøre en ubetydelig feil til den egentlige historien. Det er Listhaugs metode.

ARKIVGLIMT

RÅKJØRERE: «Traffikkkontroll for å ta råkjørere, 1964» er følgeteksten på dette bildet fra vårt nye fotoarkiv som dere kan benytte via DigitaltMuseum.no. Dagbladets fotografer var ute på både de store begivenheter og de små, og i arkivet ser jeg at vi var veldig opptatt av trafikk, motorsykler og biler. PS: sjekk ut Onkel Politi.

FOTO: ARNE PEDERSEN

Redigert av Tom Stalsberg
tst@dagbladet.no